

[Justitsministeren]

Hr. Poulsgaards synspunkter vedrørende hastighedsbegrænsninger kender jeg jo fra tidligere debatter, og hr. Poulsgaard kender mine. Dem behøver vi vist ikke at komme ind på ved denne lejlighed, for spørgsmålet går jo på det sidste, hr. Poulsgaard sagde, nemlig om jeg kan tilslutte mig de synspunkter, hr. Camre har fremsat.

Må jeg først sige, at jeg ikke har fået nogen henvendelse fra hr. Camre med et forslag. Jeg kender det kun fra en omtale i Jyllands-Posten, og det er jo rigtigt, at det, som det er anført i spørgsmålet, går ud på overvågning ved forskellige elektroniske midler.

Jeg kan sige med det samme, at det er jeg ikke tilhænger af. Jeg synes, det er rimeligt og rigtigt at fremhæve det principielt betænkelige i, at der skal foregå en overvågning af befolkningen på offentlige steder, herunder også vejene, ved hjælp af elektroniske og andre tekniske hjælpemidler.

Jeg vil også i den forbindelse henvise til, at Folketinget for nogle år siden gennemførte en lov om forbud imod privates TV-overvågning.

Det er min opfattelse, at også offentlige myndigheder bør være meget tilbageholdende med anvendelsen af overvågning i enhver form, og overvågning bør i hvert fald ikke anvendes, hvis de resultater, man ønsker at opnå ved det, vil kunne opnås på andre måder. Jeg mener, det er rigtigt at udvide og måske opprioritere den færdselskontrol, vi har på vejene.

Jeg synes også, det er rimeligt i den forbindelse at fremhæve, at strafansvaret for hastighedsovertrædelser efter færdselsloven påhviler den person, der fører køretøjet. Det vil derfor under alle omstændigheder være nødvendigt ved en efterfølgende efterforskning at konstatere, hvem der førte køretøjet. Derfor tror jeg heller ikke, der er nogen rationalisering i det fremsatte forslag.

Poulsgaard (FP):

Lad mig starte med at sige tak til ministeren for svaret. Det havde jeg ventet. Der var imidlertid lidt i ministerens svar, som jeg ikke forstod, men måske har jeg misforstået ministeren. Jeg vil gerne spørge: skal det forstås derhen, at ministeren mener, at vi skal have mere politi på vejene til at kontrollere hastighederne? For hvis det lå i ministerens

svar, vil jeg advare. Skal vi derimod til at kontrollere, om folk kører, hvis de har spiritus i blodet, vil jeg gerne være med.

Jeg kunne også have lyst til at stille ministeren et andet spørgsmål. Nu skal vi jo have valg snart, og hvis vi får et andet flertal efter valget, agter regeringen så at komme med et lovforslag om, at hastighedsgrænserne sættes op, så de kommer i overensstemmelse med befolkningens retsfølelse?

Camre (S):

Jeg vil gerne bede justitsministeren om at forklare Folketinget og offentligheden, hvad forskellen er på at registrere hastighedsovertrædelser ved hjælp af radarkontrol og ved hjælp af fotokontrol, for når man lyttede til ministeren, kunne man få det indtryk, at en sådan hemmelig overvågning af befolkningen var af det onde, så det ville man ikke gøre. Det er dog min erfaring, at politiet allerede i dag, om end i et beskedent omfang, lægger sig, om jeg så må sige, i skjul med elektronisk udstyr på radarbasis og registrerer hastighedsovertrædelser og bringer dem, der overtræder hastighederne, til standsning. Det er klart, at det ikke er helt så enkelt at bringe folk til standsning, hvis man kun har en ubemandet eller en med en enkelt person bemanded fotoregistrering, og det er rigtigt, som ministeren siger, at det vil nødvendiggøre en efterfølgende efterforskning af, hvem det var, der førte motorkøretøjet.

Men jeg synes, vi skal se at få afmystificeret denne debat og få gjort klart, at hemmelig kontrol er der tale om, uanset om den sker på radar- eller på fotobasis.

Tastesen (S):

Jeg forstår af ministerens svar, at han er afvisende over for, at vi skal have en elektronisk kontrol osv. på landevejene. Men det, som kan give anledning til et tillægsspørgsmål, er, at vi er i den situation, at vi har 742 trafikdræbte om året. Det er den alvorlige baggrund, vi skal vurdere disse ting på, og vi ved, på hvilken type veje risikoen er størst. Ministeren stillede sig positivt over for, at vi skulle finde andre metoder. Kan dette med de andre metoder uddybes noget i retning af, at man prioriterer sin indsats dér, hvor man konstaterer at trafikulykkernes antal er størst,